

La llàgrima negra

Joan-Pere Viladecans

Article publicat originalment a La Vanguardia

<https://www.lavanguardia.com/opinion/20200508/481016813299/la-llagrima-negra.html>

Ens han robat mesos, dies i hores. Els hi han robat a vostè i a mi, a tots. En el cinema mut n'hi havia prou amb un pla breu amb fulls de calendari volant per suggerir el pas del temps, així de ràpid ens han furtat l'agenda. I la confortable rutina de sobreviure amb més o menys entusiasme. I allò que anomenàvem normalitat. El virus fill de puta, maridat amb la Parca, tenia gana i ha ficat la grapa en el nostre almanac i en la nostra vida, que ja és antiga. Inevitable: la felicitat sempre ens remet al passat. Galta avall una llàgrima negra. I un ample riu de lava fosca: el plor per un món que s'ha fugat amb uns morts que ens interpel·len. Un fracàs que han volgut maquillar aquests polítics que a dosis moderades fins i tot entretenen, ens distreuen i animen les sobretauls amb les seves ocurrències. Els gestors superats per un drama global. Per ser polític no és imprescindible ser insensible, però, vist el que hem vist, hi ajuda. Es

deixaran caure per les residències? De la literatura popular: el corb ja no pot ser més negre del que són les ales. És això. Quan sortim de sota de l'ala del corb, allà fora per als que quedin, espera un altre món. Milions d'ànimes a la intempèrie assumint una altra realitat. Els nous esglaons d'una manera diferent d'existir. Amb la llibertat subordinada? Amb la hipocondria de no respirar l'aire ja respirat? Amb el temor de l'altre? Serem detectius de nosaltres mateixos? La salut mental col·lectiva en seriós risc. El futur turmentant-nos.

Un planeta mai imaginat. Sense marxa enrere. Uns costums nous, uns comportaments que s'anuncien infinitament més asocials, menys mediterranis. Reprimits. Hermètics. Revisats. Els vells al racó de somiar, els útils al teletreball. La fi dels grans rituals. De l'emoció en directe. Arriba una nova cultura envasada al buit. Càpsules de creativitat digitalitzada. Un gota a gota d'agudeses artístiques, pràctiques desconegudes. Els nens escolaritzant-se a través d'una pantalla. El sexe online. Sí, un món sense abraçades. Amb les emocions derogades, en un parèntesi. Per a uns serà una claudicació; per als nous, la seva normalitat. Però la negra llàgrima continua lliscant. Por, angoixa, inseguretats, hipocondria, desconfiança? A diferència del que ocorre amb l'art: l'ésser humà no s'avé gens amb la incògnita i amb el misteri. I el virus no ha vingut sol. Perill.